

Jureren tijdens Nationale Oldtimerdag Lelystad

Op alle slakken zout

Viel dat even mooi samen: het verzoek of ik wilde jureren tijdens de Nationale Oldtimerdag Lelystad en de aanwezigheid van een reusachtige collectie klassieke Mercedesen in het kader van het thema rondom het 140-jarig bestaan van de fabrikant. De winnaar had wat mij betreft een 220 Ambulance uit 1966 kunnen worden, ware het niet dat deze door een misverstand buiten de boot viel. Rehabilitatie zal echter volgen!

Tekst & fotografie: Aart van der Haagen

leggen

Inmiddels begint de Nationale Oldtimerdag Lelystad zelf ook geschiedenis te schrijven, want op 21 juni 2026 vond de veertigste editie plaats. Ooit vulde alle nostalgie de dreven, maar dat gaf toch wat te veel hinder voor de lokale bewoners. Gelukkig biedt de nog relatief jonge BataviaHaven tegenwoordig een prima uitvalsbasis voor de festiviteiten, waar de geluksvogels onder de klassiekers een fraaie plek op de boulevard kunnen bemachtigen. Het is zeker niet het grootste evenement in zijn soort binnen Nederland, maar wel één van de bekendste, dankzij een pr-machine die al jaren succesvol haar werk doet. Om de feest-

vreugde te verhogen dingt iedereen die zich van tevoren met een oldtimer inschrijft mee naar een eervolle vermelding met prijs in het concours, verdeeld over verschillende categorieën. De organisatie pakt dat serieus aan en dan niet alleen met een presentatie inclusief entertainment, maar ook inhoudelijk. Ten eerste bleek er een heel leger van tientallen juryleden gemobiliseerd, ten tweede was er een heuse online-applicatie ontwikkeld om de beoordeling te vergemakkelijken. Een kwestie van inloggen met je telefoon, het juiste volgnummer per auto opzoeken en cijfers invullen.

Drie criteria

Nou zijn mensen subjectief en begrippen rekbaar. Wat maakt een klassieker origineel? Mag je die term nog bezigen na een restauratie? In hoeverre moet je bovendien de waarde voor het mobiel erfgoed meewegen? Het stikt bij wijze van spreken van de Kevers en Volvo's Amazon, wat juist de zeldzamere rassen interessanter maakt. Zulke bespiegelingen leidden bij de organisatie van de Nationale Oldtimerdag Lelystad met ingang van editie 2026 tot een meer gedetailleerd systeem om te jureren. Elke beoordeling valt nu uiteen in drie criteria: originaliteit, staat en zeldzaamheid. Per component vul je het aantal punten op een schaal van nul tot honderd in en de applicatie rekent dan zelf het gemiddelde uit. Subjectiviteit kun je bovendien ondervangen door in groepjes te werken en te debatteren over de bevindingen, om op basis van de uitkomst getallen in te vullen. Zo trokken wij met vier man langs de genummerde klassiekers die onder onze verantwoordelijkheid vielen, gebouwd in de periode 1967 tot en met 1969. Gelukkig liepen onze meningen zelden ver uiteen en hoefden we slechts geringe compromissen te sluiten, waardoor we redelijk vlot door onze lijst gingen en ook nog tijd vonden om de verhalen van enthousiaste eigenaren aan te horen.

Afknappers

Om uit te leggen hoe dat jureren conform drie criteria nou in de praktijk werkt, geef ik enkele voorbeelden, waarbij de eerlijk-

heid me gebiedt te zeggen dat ik het aantal toegekende punten niet meer uit mijn hoofd weet. Velen van ons hebben nog nooit gehoord van een Rochdale Olympic, een Engels sportwagentje uit de jaren zestig met een kunststof monocoque. Een absolute winnaar in termen van zeldzaamheid en behoorlijk netjes qua algehele staat, maar de recente dikke metalliclak, de minstens twee decennia jongere stoelen en het glimmende wortelnotenhout op het dashboard deden afbreuk aan de originaliteit. Dat laatste gold in nog sterkere mate voor een tot op het bot gemodificeerde Ford Mustang, die bovendien bepaald niet schaars is. Daar stelde hij met zijn sublieme algehele conditie best wat tegenover om het gemiddelde op te trekken, alleen bij lange na niet genoeg om een concours te winnen. Op een pracht van een Mercedes-Benz SL uit de Pagode-generatie viel dankzij een hoogwaardige restauratie bitter weinig aan te merken, maar ja, het feit dat er nog drie soortgenoten op de beoordelingslijst stonden zegt iets over de populariteit van dit model. Qua originaliteit vonden we het windscherm en de speakers achter de voorstoelen afknappers.

Heel zuur

Wanneer ik het jureren zo eens evalueer, is één aspect blijven hangen dat me oprecht verbaasde. Ruw geschat vonden we bij negentig procent van de klassiekers wel enkele of zelfs veel details die niet klopten als het gaat om oorspronkelijkheid. Dat varieerde van een houten Motolita-stuur (wellicht tijdcorrect,

maar niet af-fabriek gemonteerd), te moderne sportstoelen en een actuele stereoset tot een glimmend open luchtfilter en knalblauwe bougiekabels. Natuurlijk moet iedereen zelf weten wat hij aan zijn auto verandert, alleen vraag ik me stilletjes af wat voor verwachtingen zo'n eigenaar koestert van een jury. Wanneer je aan een concours meedoet, verwijder je toch op zijn minst de windstop uit je cabriolet en de telefoonhouder van het dashboard? Met dit in het achterhoofd vond ik het heel zuur wat er in de loop van de middag gebeurde. Door een misverstand was een klassieker uit een andere tijdgroep over het hoofd gezien en vroeg een jury-coördinator ons om die kant op te snellen. Stond daar een uiterst zeldzame, spatzuivere en nimmer gerestaureerde Visser-ambulance op basis van een Mercedes-Benz 220 uit 1966, afgeladen met authentieke medische apparatuur. Een topper in alle opzichten, maar helaas kwam de beoordeling te laat binnen. Doodzonde! Reken maar dat we deze ziekenwagen op termijn een podium gaan geven in De Zilverster, want dat verdient hij, als potentiële concourswinnaar die zijn prijs misliep. 🚑

MBCN bouwt tijdlijn

“Het merk Mercedes-Benz kent een rijke historie en een lange tijdlijn aan excellentie binnen de auto-industrie,” vertelt Jeremy Pach namens de organisatie van de Nationale Oldtimerdag Lelystad. Zelf rijdt hij overigens frequent in een W126 280 SE, dus spreekt hij ook een beetje uit eigen ervaring. “Die voorbeeldige geschiedenis was de visie op de special ‘140 jaar Mercedes-Benz’ tijdens het evenement. Uiteindelijk mochten we ruim zeventig old- en youngtimers met een ster op de neus verwelkomen. Het resulteerde op vaderdag in een tijdlijn van 1950 tot 2007, met een greep uit de vroegere productieseries, van alledaagse successen als de W114, W115 en W123 tot exclusieve iconen als de Pagode en Adenauer. Stuk voor stuk stonden ze te pronken aan de Bataviahaven. Zo’n jubileumfeestje bouwen red je niet zonder de komst van enthousiaste liefhebbers die hun pareltjes meenemen. In dat kader benaderde ik de grote Mercedes-Benz-clubs, inclusief de MBCN, waar Jan Pleijte als aanspreekpunt de uitnodiging oppakte. Met een aantal leden en verzamelaars had ik rechtstreeks contact en sommigen van hen kon ik persoonlijk verwelkomen op het evenement, maar helaas lukte het door alle drukte niet om iedereen te zien en te spreken. Al met al was

het voor ons als organisatie een geslaagde editie van de Nationale Oldtimerdag Lelystad, waar de MBCN zorgde voor een verscheidenheid in aanbod uit het voormalige productgamma van Mercedes-Benz en voor een clubstand bij de camper van Jan Pleijte, die voor het tweede jaar op rij als verzamelpunt fungeerde. We kijken er al naar uit om hem en vele andere clubleden in 2027 weer te mogen begroeten.”

Benzen in de prijzen

Met zo'n overmacht aan deelnemende klassiekers van Mercedes-Benz kon het niet missen dat enkele exemplaren tijdens het concours van de Nationale Oldtimerdag Lelystad in de prijzen zouden vallen. Uiteindelijk bleek de oogst toch wat magertjes, met tweemaal een tweede plek. Eén daarvan ging naar de 300 Cabriolet D uit 1952 van Egbert Koers binnen de leeftijdscategorie E, de andere was bestemd voor de 280 E (W123) uit 1982 van Frenk Stoop in de categorie G. Dit wil zeker niet zeggen dat de andere Benzen onvoldoende kwaliteiten in huis hadden. Zoals het hoofdartikel beschreef miste een pracht van een ambulance de boot en daarnaast speelde er nog iets anders. Iets dat vervelend is, maar dat je eigenlijk niemand echt kunt aanrekenen. Jureren blijft mensenwerk en dan krijg je te maken met subjectiviteit. Wij als groepje vonden, mede op basis van de ervaring dat bij belangrijker concoursen de lat erg hoog ligt, dat we de klassiekers bij wijze van spreken met een vergrootglas moesten beoordelen. Wellicht keken onze collega's in andere equipes daar makkelijker tegenaan. Zoiets kan een uitslag vervormen ten opzichte van een werkwijze waarbij één team experts alle auto's onder de loep neemt. Ergens jammer, maar de charme van zo'n evenement zit juist in het feit dat het niet doorslaat naar kille professionaliteit.